

VEŽOVINY - MÚZOVINY

Občasník Základnej umeleckej školy v Slovenskej Ľupči

1/2021

Práce žiakov

výtvarného odboru

Predstavujeme nový časopis našej

VEŽOVINY – MÚZOVINY, takto sa volá náš nový OBČASNÍK.

Čítaj, čítaj, opláti sa to! 🤪 Venujeme ho tebe, tvojim kamarátom, rodičom a všetkým fanúšikom našej ZUŠky.

A prečo **VEŽOVINY – MÚZOVINY**? No jednoducho preto, že keď ku nám stúpaš po tých dlhých schodoch, tak sa dostaneš až sem, ku nám, akoby do „veže“. A keď už sem prídeš, tak rozvíjame tvoje „múzy“ (to sú tie, čo ťa sem-tam nakopnú 🤪). Môžeš tu hrať, spievať, tancovať, maľovať, kresliť, písať, hrať divadlo – jednoducho tvoriť umenie.

Čo v časopise nájdeš? Z každého nášho rožka – troška. Dočítaš sa:

- ♪ Ako sme makali a pripravovali nový školský rok.
- ♪ Čo nás čaká a dúfame, že neminie.
- ♪ Čo sa nám podarilo, aj keď sme chodili tak trochu poza školu (samozrejme z dôvodu pandémie).
- ♪ Všetličo z kadečoho, čo sa nás týka, čo nás teší a čím ťa chceme zabaviť...
- ♪ Dokonca si budeš môcť zahrať známe piesne 🎵
- ♪ Máme štyri odbory, tak informácií bude habadej 🤪

Staň sa spolutvorcom časopisu! Pred vstupom do hlavnej budovy ZUŠky nájdeš POŠTOVÚ SCHRÁNKU pre naše **VEŽOVINY – MÚZOVINY**. Do nej môžeš vkladať svoje príspevky, príbehy, otázky, nápady, ktoré by si rád v ďalšom čísle časopisu našiel.

Prajeme príjemné čítanie.

Tvoji učitelia

Vizionárka Katka Flochová pozerá do budúcnosti...

Redakčná rada nášho nového časopisu: supertvorivá Mirka Sedliaková a superdobrenaladená Daška Kochelková

Ivo Petřík – frontman upratovacej skupiny „BIG MAN“, znovu v riadiacej funkcii. Tentoraz pri prerábke nových priestorov v podkrovi. Tešíme sa na nové triedy!

Ako sme pre vás pripravovali nový školský rok

Chystáme nové módné trendy! Žltá alebo biela? (Janka Krajanová)

Kompletná zostava skupiny „BIG MAN“ – Ivo Petřík, Rastó Kašiar, Marián Holba alias Mayro. Aj hudobníci vedia makať, aby mali svaly...

Takto sa hľadajú nové piesne? (Zuzka Polónyová)

Klavírna izbička u Marcelky Jamrichovej sa už nevie dočkať žiakov...

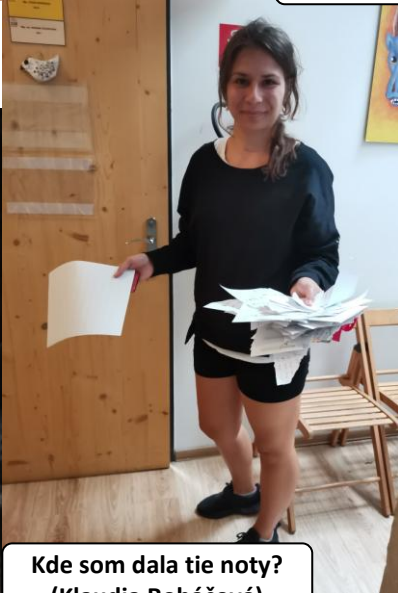
Maťa Fodorová a Janka Krížová sa zdravo stravujú, aby boli vždy v najlepšej tanečnej kondícii

Aj tak vždy skončíme pri hudbe!
(Gabika Lacková, Daška Kochelková)

Marián Holba, alias Mayro, s nástrojom pod pazuchou, sa pripravuje na vzdelávanie.

Kde som dala tie noty?
(Klaudia Roháčová)

Janko Banga už ladí husle...

Nemusíte sa báť! Všetky ťažké noty sme povystrihovali!
Reklamácie u Renátky Solárikovej a Klaudii Roháčovej

Porada.
Vlastne – po porade...

Z učiteľskej kuchyne

*Rozozvučte zvony, uspíte Jezuliatko, zobudíte pastierov
alebo sa s nimi vyberte rovno do Betlehema...*

Ak sa tešíte na Vianoce, pripravili sme pre vás novú zbierku **VIANOCE PRI KLAVÍRI**. Nájdete v nej najkrajšie slovenské piesne a koledy, ktoré pre klavír zaranžovala naša pani učiteľka **Daška Kochelková**. Koledy výborne znejú a ešte lepšie sa hrajú. Sú určené skúseným klaviristom, ale i začiatočníkom. Z klavírneho pultu ich počas sviatkov určite nezložíte 😊

Úžasné, často vtipné ilustrácie, ako aj obálku, navrhli žiaci výtvarného odboru **Riško Bacík** a **Svetlanka Milanová**. Takže, či radi hráte, alebo kreslíte, táto milá knižka je tu pre vás a môžete si ju zakúpiť, či už v ZUŠke, alebo cez internet.

*Započúvajte sa, ako znie letný Večer na hornom toku Hrona,
Východ slnka v Tatrách, alebo Expres do Madridu/Lisabonu.*

Marián Holba, náš učiteľ gitary, pripravil pre hudobných fajnšmekrov (čiže aj pre vás 😊) digitálny album **Od Tatier až k Atlantickému oceánu (From Tatras to Atlantic Ocean)**. Originálnych deväť gitarových kompozícií nahral s pomocou svojich priateľov. Môžete sa tešiť na farebnosť, ktorú prinášajú rôzne nástroje (saxofón, klarinet, bicie, klavír, basgitara a kontrabas).

Keď budete album hľadať **na youtube**, nájdete nápadité klipy, ktoré natočil k niekoľkým skladbám z albumu.

Kde ho nájdete? Zadáajte si do internetového vyhľadávacieho nástroja Mariánove umelecké meno **Mayro Tara**. Album si môžete zakúpiť, alebo vypočuť na www.mayrotara.bandcamp.com, alebo na www.spotify.com.

Kvíz

Čo vieš o našej ZUŠke ?

Over si svoje vedomosti,
správne odpovede nájdeš na str.19

- 1. Koľko odborov môžeš navštevovať v našej ZUŠke?**
 - a) 2
 - b) 3
 - c) 4
- 2. V koľkých obciach učíme našich žiakov?**
 - a) 1
 - b) 2
 - c) 3
- 3. Koľko žiakov chodí do našej ZUŠky?**
 - a) okolo 100
 - b) okolo 200
 - c) okolo 300
- 4. Koľko schodov vedie do „veže“?**
 - a) 68
 - b) 98
 - c) Sme na prízemí!
- 5. Aká je naša webová adresa?**
 - a) www.zamlynom.sk
 - b) www.zussllupca.sk
 - c) www.podhradom.sk
- 6. Pod akým menom nás nájdeš na facebooku?**
 - a) Základná umelecká škola Slovenská Ľupča
 - b) Janko Hraško
 - c) Nemáme facebook!
- 7. Zakrúžkuj, aké akcie pravidelne organizuje naša škola (je viac správnych odpovedí).**
 - a) Deň bláznov
 - b) Vernisáže a výstavy
 - c) Kurzy varenia
 - d) Koncerty
 - e) Jazda na poníkoch
 - f) Divadelné a tanečné predstavenia

Vyhodnotenie:

0 – 3 správne odpovede:

Haló, haló, otvor oči a uši! Informácie samé k tebe neprídu... Dnes zakázané sladkosti a študuj!

4 – 6 správnych odpovedí:

Patríš medzi SPRÁVNÝCH ZUŠkárov 😊 Odmeň sa, môžeš si kúpiť čokoládu.

7 správnych odpovedí:

Neuveriteľný výsledok, sme na teba hrdí! Odmeň sa, môžeš si kúpiť čokoládu a môžeš ju dokonca aj zjesť!

Hudobnícke okienko

Malí muzikanti, berte ceruzky a pastelky! Dajte domčekom nové farebné strechy aj okná. Ak si pamätáte mená nôt, tak ich tam napíšte. Tí, čo už poznajú noty v basovom kľúči, skúste si noty podpísať tak, že ich umiestnite do basového kľúča.

Pre tých väčších niečo väčšie☺ - odpovede hádžte do POŠTOVEJ SCHRÁNKY pred vstupnými dverami, možno sa k niekomu dostane aj malá cena.

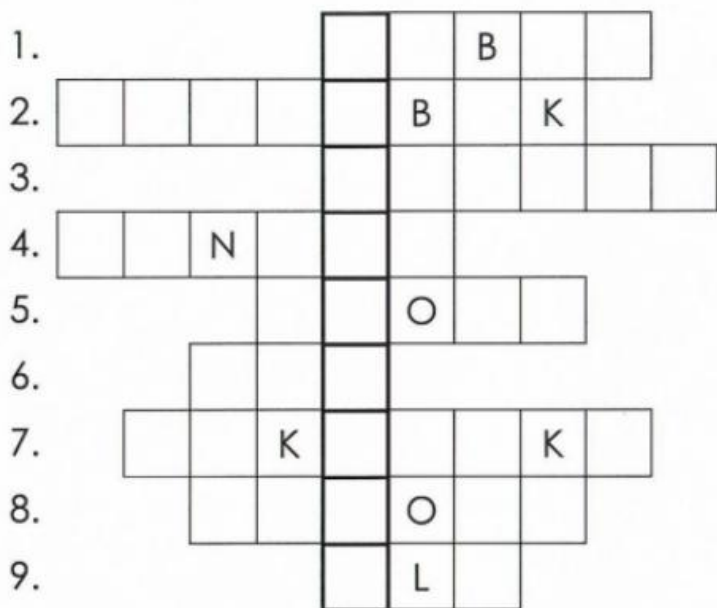
R	P	T	A	K	T	O	V	K	A	
O	P	E	R	A	N	U	R	T	S	
B	P	G	T	A	R	B	A	S	Y	
Z	V	O	N	K	O	H	R	A	M	
A	N	N	L	T	A	I	L	X	F	
L	T	G	Ú	K	R	T	R	O	Ó	
O	T	Y	M	P	A	N	Y	F	N	
K	H	O	B	O	J	D	A	Ó	I	
I	T	A	M	B	U	R	Í	N	A	
P	O	C	H	O	D	F	A	G	O	T

V **OSEMSMEROVKE** je ukrytých 21 slov. Písmená, ktoré ostanú po ich vyčiarknutí, tvoria tajničku.

ALT, BAS, DUDY, FAGOT, GONG, FUJARA, HOBOJ, NOTA, OPERA, PIKOLA, POCHOD, POLKA, SAXOFÓN, STRUNA, SYMFÓNIA, TAKT, TAKTOVKA, TAMBURÍNA, TYMPANY, ZBOR, ZVONKOHRA

Osemsmerovka: _____

Vylúšti **tajničku**:

1. Dychový drevený nástroj
2. Časť trúbky
3. Huslista drží v ruke...
4. Bicí nástroj
5. Sláčikový nástroj
6. Nízky mužský hlas
7. Pomôcka dirigenta
8. Malá flautička
9. Nízky ženský hlas

Tajnička: _____

Niečo na vysvetlenie

z predošlej tajničky a osemsmerovky,
aby sme trochu aj vzdelali:

ALT – nízky ženský hlas (presne ako keď šomre ježibaba)

BAS – nízky mužský hlas (ako keď šomre ježidedo)

Taktovka – dirigentská palička (Keďže si umelecky vzdelaný, vieš, že dirigent vedie celý orchester pri hre, ale aj pri nácviu skladby. Taktovka je to, čo drží v ruke.)

Spevácky ZBOR – partia spevákov, ktorí sú nahodení v rovnakom outfite, a spievajú tak, že poslucháči od úžasu ani nedýchajú. (Ty môžeš spievať v detskom zbore, tvoja mama v ženskom a oco v mužskom. Alebo sa môžu pomiešať v miešanom zbore.)

Opera - spevohra, čiže divadlo, v ktorom sa namiesto rozprávania len a len spieva. Ale nie je to len tak! Hudbu zložil skladateľ na text, ktorý napísal spisovateľ, kulisy a kostýmy navrhol výtvarník, svetelné efekty robí osvetľovač a orchester hrá pod vedením dirigenta.

Čo sa varí pod pokrievkou tanečného odboru

V podstate všetko môžete nájsť pod jednou pokrievkou! Predstavujeme Vám náš

„multifunkčný hrniec“

Ideme pekne poporiadku. Stať sa členom DFS Drienka je veľmi jednoduché. Stačí jemne naznačiť rodičom, že každý utorok a štvrtok si dokážete sami vytvoriť program. Má to výhody:

- a) **pre vás** (nebudú vás doma nútiť upratovať, smeti vynášať ani si robiť dobrovoľné DÚ),
- b) **pre vašich rodičov** (majú chvíľku pre seba, bez vašej milej, hlučnej a požadovačnej spoločnosti).

Ideálne by bolo, keby ste čo len trošku radi tancovali, spievali alebo hrali na ľudovú nôtu. Ale ak nie, nie je to žiadny problém, my to vo Vás objavíme.

A potom to začne:

1. Priateľstvá

- a) **súborové** v našom skvelom kolektíve,
- b) **medzisúborové**, ktoré môžeš získať na rôznych podujatiach. Niektoré priateľstvá vydržia až do dospelosti. Toho príkladom sme aj my dve - kuchárky, ktoré to všetko v tomto našom hrnci miešajú, plánujú a tešia sa z dobre navareného výsledku.

2. Zážitky a skúsenosti – sú bežnou súčasťou každého nášho stretnutia a je úplne jedno, či je to náhodné stretko pri zmrzline, alebo spoločná cesta autobusom, či nácvik (nedajbože) vystúpenia.

3. Zábava – tá je najväčšia samozrejme na zájazdoch.

- 4. Kolektívna zodpovednosť** – je v našom rebríčku hodnôt na čestnom mieste. Veľmi si vážime, keď si ju naše hrncové prísady uvedomujú a držia sa hesla jeden za všetkých a všetci za jedného.
- 5. Disciplína** – je jasné, že naše chutné a milé prísadičky nazývané deti nás musia stopercentne počúvať a plniť, čo im povieme. Ale zase naopak, aj my im plníme ich túžby a prania, ktoré sú v našich možnostiach. S radosťou ich berieme aj 45x na húsenkovú dráhu, kľudne sa necháme zmočiť na atrakciách v zábavnom parku, prihorieť doobeda spredu a poobede zo zadu sledovaním ich hier v mori, zoberieme ich na detskú disco, tri dni za sebou jeme MC Donalds, ale... Všetko máme pod kontrolou v duchu dôveruj, ale preveruj!
- 6. Samostatnosť** – toto je „okienko“ pre Vás milí rodičia. Neuveríte, ale Vaše ratolesti si dokážu
- samostatne zbaliť kufor s krojmi,
 - samostatne sa obliecť primerane počasiu,
 - po piatich výzvach sa samostatne umyť,
 - minúť vreckové, ktoré ste im zabalili na vzácne dary aby Vás potešili .
- 7. Láska k folklóru** – patrí medzi najdôležitejšiu prísadu
Niekedy sa s ňou človek:
- narodí,
 - časom nakazí,
 - niekedy si ju buduje až v školskom veku,
 - niekedy až v dospelosti.
- Čo je však jasné, je to plne nákazlivé a doživotné. To je náš cieľ a sme radi, keď deti túto lásku šíria a prenášajú počas vystúpení na divákov.

Ak vás náš „multifunkčný hrniec“ oslovil, budeme radi, keď nájdete cestu k nám.

Janka a Maťka

Inšpiruj sa výtvarníkom a vytvor si svoju vlastnú KOLÁŽ

Potrebuješ

- dobrý nápad - tému
- výkres, kartón...
- časopisy, farebný papier...
- nožnice
- lepidlo
- fixky, pastelky...

Postup práce

Keď máš premyslené ako bude tvoja koláž vyzerat', povystrihuj si všetko, čo potrebuješ.

Vystrihnuté časti rozlož na pripravený výkres, alebo kartón, a môžeš začať lepiť. Ak treba, ešte povystrihuj a dolep.

Fixky, pastelky, alebo vodové farby môžeš použiť na dokončenie detailov, alebo na pozadie.

A tvoja koláž je hotová!

Sladký domov

Ani neviem, čo sa v tej chvíli presne udialo. Pamätám si iba to, ako som ležal na vyhriatom chodníčku, Megy ma škrabkala po brušku a so slzami v očiach sa mi potichu prihovárala: „Ty môj malý maškrtník... budeš mi chýbať.“ Vtedy som nechápal prečo plače, nerozumel som slovám, ktoré pomaly vypúšťala z úst, ale ani ma to netrápilo, pretože som si užíval teplé slniečko a lásku, ktorá z Megy neustále vyžarovala.

Vtom prišli dvaja neznámi chlapi a nasadili mi obojok. Bol mi tesný a ťažko sa mi dýchalo. Megy mi nikdy nedávala obojok. Potrpel som si na prechádzky, moje obľúbené veci, najmä hračky a maškrty, ale obojok tam určite nepatril. Bol pevne utiahnutý a nedokázal som sa z neho vyvliecť, aj keď som sa o to usiloval.

„Pod, ty malá potvora! Netrhaj tú vôdzku!“, skríkol na mňa jeden z nich. Jedným okom som sledoval, ako sa Megy ešte viac rozplakala. „A dobre sa o Benyho starajte!“ zakričala, keď ma odtiahli za roh. Smerovali k veľkej čiernej dodávke, otvorili kufor a vopchali ma do úzkej klietky.

„Aj teba si so sebou odviekli tí dvaja mrzutí nevychovaní? Pozri, kvôli nim mám teraz špinavú srst'. Už nie je taká čistá a krásna ako predtým, už nie som biely vankúšik.“, ozval sa tenký hlas z vedľajšej klietky. Nevedel som, čo mám na to povedať a tak som len potichu zakňučal. „Ako sa voláš? Si z útulku? Haló, počuješ ma?“, neustále sa vypytoval neznámy hlas. Bolo to otravné, tak som potichu odpovedal: „Volám sa Beny. Neviem, čo je to útulok, bývam u Megy a musím odtiaľto utiecť. Musím sa k nej vrátiť, už ma určite čaká s miskou plnou fajného mäska!“ Snažil som sa zúfalo dostať von z klietky, ale márne. Nepovolila. Akurát ma už z toho bolelo celé telo.

Bol som vyčerpaný, dusil som sa, obojok mi nedovoľoval dýchať. Premohol ma spánok. Zobudil som sa na úplne neznámom mieste. Sám. Pripomínalo mi to lesík, kde som chodil s Megy. Nieкто ma vyslobodil z auta? Som konečne bez obojku a slobodný? Cítil som sa ako v raji. Megy sa mi prihovárala: „Beny, Beny! Vstávaj, nezaspávaj!“ Bol som si istý, že to je jej hlas, ale nikde som žiadnu Megy nevidel.

„Haló, spachtoš!“, prebral ma piskľavý hlas z dodávky. Opatrne som otvoril oči.

„No, konečne ma vnímaš? Pozri, mám úplne špinavý chvostík. A o labkách radšej nehovorím!“ zakričal na mňa ten hlas. Od zúfalstva som slabunko zavrčal a znova ma premohla únava. So zavretými očami som premýšľal, kde som to pred chvíľou bol. Snívalo sa mi? Keď som znova otvoril oči, videl som veľmi rozmazane. Nieкто ma vyberal z klietky a zobral na ruky. O chvíľu ma položil na mäkkú posteľ a škrabkal po brušku presne tak, ako to zvykla robiť Megy. Počkať! Som opäť doma s Megy?

„Asi sa cestou sem poranil. Musíme ho uspať, treba mu to zašiť.“ hovorila pani, ktorá si ma prezerala. Potom som znova nevnímal. Prebudil ma až štekot ostatných psov. Bol som znova v klietke a bol som zmätený. Moje zívanie prebralo celú miestnosť, všetci sa prekvapene na mňa pozerali. „Páni, to čo máš na nohe? Čo sa ti stalo?“ ozvala sa malá biela sučka, ktorá mala klietku hneď oproti tej mojej. „Hmm, neviem. Skoro nič si nepamätám. Viem len, že sa volám Beny a že bývam u Megy,“ odpovedal som zmätene.

„Ty si neprišiel z útulku? To si musel mať super život.“ Vtom do miestnosti vošiel vysoký pán pekne oblečený, vypustil všetkých psíkov z klietok a zvolal: „Psíčkovia, ide sa von!“ Všetci sa rozbehli a v miestnosti som ostal len ja a vysoký pán. Opatrne ma zobral do svojich rúk a odniesol ma na obrovský dvor. Pobehovalo nás tam veľmi veľa, ale moju pozornosť upútala biela chlpatá guľka pri jazierku. Hneď som vedel, že ona je ten neznámy zvedavý hlas z auta, lebo bola jediný biely psík na dvore.

„Ahoj, ty si tá, s ktorou som sa rozprával v aute, však?“, potichu som sa prihovoril. Guľka zdvihla svoj zrak od jazierka a s prekvapeným výrazom vypustila: „Rozprával? Skôr mi pripadalo, že ja som sa rozprávala sama so sebou. Inak, ja som Ajda. Všetko som tu preskúmala. Sme v nejakom zariadení pre vodiace psy. Volá sa to výcviková škola. Asi sa budeme učiť. Neviem ako tebe, ale mne sa tu veľmi páči. Zistila som aj to, že tá vysoká pani, ktorá k nám práve ide, je riaditeľka - teta Klára a to dievča, čo tam stojí, je

jej dcéra.“ Nevedel som, že baby sú také zvedavé. Alebo je taká len Ajda? Ktovie.

Ja som sa rýchlo zotavil v novom domove a cítil som sa oveľa silnejší.

„Martinka, aj tento psíček je už pripravený. Vezmi ho na vôdzku a odveď na prvú hodinu.“ prikázala teta Klára, keď zastala pri mne. Martinka sa rozbehla za mnou a na krk mi nasadila obojok, ktorý však nebol vôbec taký tesný, ako ten, ktorý ma dusil v aute. Každý deň v škole bol pre mňa nový, cítil som sa taký veľký a užitočný. Bolo mi dobre, ale niečo mi predsa len chýbalo. Moja Megy, moje maškrtky, vyhriaty chodníček.

Školu som ukončil s vyznamenaním, pripravený pomáhať a poslúchať. Mal som toľko povinností, že som pomaly zabúdal na to, čo bolo kedysi.

Teta Klára zo mňa vychovala statočného vodiaceho psa s titulom „Vodiaci pes roka“.

No o dva roky sa všetko zmenilo. Nikdy ma neučili brániť sa, práve naopak. Ležal som na dvore a oddychoval, keď v tom na mňa z ničoho nič zaútočila líška, ktorá sa podhrabala popod plot. Kvôli nej som prišiel o labku a na tele mi ostalo niekoľko jaziev. Kvôli jednej líške som musel opustiť veľa štvornohých kamarátov, Ajdu, tetu Kláru a dokonca aj Martinku. Už som to nebol ja...

Čakal som s Martinkou vo vestibule na môjho nového majiteľa. Odrazu do budovy vstúpilo vysoké hnedovlasé dievča. Bolo mi povedomé, akoby som ho už niekde videl. S údivom zvolalo: „Aký je veľký! Je to vôbec on?“ Martinka s úsmevom prikývla, no potom začala vysvetľovať: „Je veľmi slabý, museli mu amputovať labku a už nemôže byť vodiacim psom. Svoj výkon by nepodával na sto percent a nemôžeme riskovať, že by slepca zrazilo auto, alebo prišlo k nejakému inému nešťastiu. Ale teba pozná a bude mu u teba dobre.“

Ja ju poznám? Pozrel som na ňu lepšie... Je to Megy! Dievča, ktoré mi dokázalo dať toľko lásky, ako nik iný a ja som na ňu len tak zabudol! Zabudol som na naše oddychovanie na slniečku, na fajn kuracie mäsko, aj na maškrtky, ktorými ma rozmaznávala. Bol som šťastný, že ju znova vidím a že pôjdem bývať k nej. Tešil som sa na chodníček, mäsko aj na maškrtky, tešil som sa proste na všetko!

Po dlhej ceste autom som uvidel svetlo-modrý dom, v ktorom som prežil najkrajšie obdobie môjho mladého života a teraz som sa vrátil! Som opäť doma, len ja a Megy.

*Hannah Soláriková,
3. roč., 2. časti, LDO, 12 rokov
Poviedka získala 1. miesto v literárnej súťaži
Banskobystrické pierko 2020.*

...doma najlepšie

A je to tu zas! Popred nás prešlo ďalšie auto, no Hroznú ani len nemyklo. Stále klebetila so susedou Marikou na chodníku priamo pred priechodom pre chodcov. Niekoľkokrát som sa ju snažila potiahnuť, aby už išla, no ona len skríkla krátke „Fuj to!“ a znova sa obe ponorili do klebiet. Prešla ma trpezlivosť. Sadla som si na teplý chodník a začala spokojne oddychovať... no práve vtedy už mali poohovárané celé mestečko a Hilda sa rozhodla, že už je čas ísť. Vôbec sa mi nechcelo, ale bola to moja povinnosť viesť ju, tak som len akoby pre seba zakňučala a postavila sa na moje dlhé biele nohy.

„Ajda! Psisko jedno lenivé! Keby som si poradila aj bez teba, nikdy by si pri mne nebola!“ S výčitkou ma oslovila a vykročila priamo vpred. Vôbec netušila, kam v tej chvíli smeruje a skôr, než sa stihla spamätať, narazila do odpadkového koša a to dosť bolestivo. Opäť trhla vôdzkou a mne nezostávalo nič iné, len ju bezpečne viesť. Inak by som sa musela vrátiť do výcvikovej školy.

Ach, áno! Moja škola! Bolo mi tam fajn. Hrala som sa s ostatnými a všetci ma chválili a hladkali. S Benym sme boli najlepší kamoši, dni v jeho prítomnosti boli nezabudnuteľné. No odkedy prišiel po útoku líšky o labu a odišiel, každá minúta bez neho trvala večnosť. Už viac nemohol byť vodiacim psom, mal po kariére, no mohol sa aspoň vrátiť k svojej milovanej majiteľke Megy. Často som hriješne túžila, aby som aj ja prišla o labu a mohla sa vrátiť domov... Ale ostávala mi nádej, že môj nový majiteľ bude super človek, spriaznená duša a tak som sa tešila na budúcnosť. Hovorí sa, že ľudia, čo stratili zrak, majú pridané inde. Aj keď nebude vidieť ako vyzerám, bude ma ľúbiť, ako ľúbi človek svojho psa. Po výcviku som sa ale dostala ku Hilde Hroznej.

Je to stará, uhundraná, mrzutá ježibaba, ktorá sa stále sťažuje aký má ťažký život, že sa musí starať nielen o seba, ale dokonca aj o psa. Že vraj som lenivá a nespoľahlivá. Nech mi je odpustené, ale to priezvisko jej naozaj sekne. Naša suseda Marika k nám chodíva každé popoludnie, aby robila Hilde spoločnosť a popritom kúsok poupratuje a nakrími ma. Vždy spolu klebetia, stále o niekom inom, často

ohovárajú práve mňa, a aj keď sa ma Marika niekedy zastane, robí to len veeelmi zriedkavo a cez zuby.

Raz sme si vyšli my dve, ja a Hilda, poprechádzať sa po námestí. Ako si tak kráčame po chodníku, zaujal ma známy pach. Pach z dôb, keď som bola ešte vo výcvikovej škole. Svitlo mi! Bol to Beny! Nevedela som, že býva so svojou majiteľkou Megy v tom istom mestečku ako ja a Hilda. Krátko som zaštekala od vzrušenia a rozbehla sa priamo k nim. Ani som si v tom ošiali nevedomila, ako som starú Hildu nechtiac stiahla na zem. Ale nespadla, len sa zapotácala. „Ste v poriadku pani Hrozná?“ zvolala vydesene Megy a už pomáhala Hilde posadiť sa na lavičku. Bolo mi jedno, že ma opäť bude čakať trest alebo výčitky, spolu s Benym sme ležali pod lavičkou a opíjali sa radosťou zo stretnutia.

A Megy s Hildou spriadali spoločný rozhovor. „Je mi veľmi ľúto, pani Hrozná, že ste prišli o zrak. Ale verte mi, lepšieho vodiaceho psíka ako je Ajda ste ani nemohli dostať. Máte šťastie, že ste sa našli.“ Megyne slová zneli ako hudba pre moje uši.

„Volaj ma Hilda, moja milá, lebo to moje priezvisko znie strašidelne. A ohľadom Ajdy... je to lenivý a nezodpovedný pes, vôbec som ho nechcela, radšej mi mohli prideliť asistentku. Vieš, kedysi som mala jedného chlupáča, ale to bolo dávno. Vtedy som ešte žila s mojou dcérou Darinou, ale akosi sme sa nepohodli. Jedného dňa zabudla zavrieť dvere, pes ušiel a viac sa nenašiel. Veľmi som sa nahnevala na ňu. Zbalila si kufor a odišla. Z trucu, aby mi dala najavo, že sa vo svete nestratí. Už viem, že som k nej mala byť miernejšia, ale ten pes, to bol môj kamarát, spoločník, kus môjho života... dlho som sa s tým nevedela vysporiadať, možno do dnes. Preto sa nechcem už na žiadneho psa citovo naviazať, lebo čo keď ho opäť stratím.“

„Chápem vás, pani Hilda. Ale Ajda je tu pre vás, práve kvôli tomu, aby ste neboli sama. A Darina - dcéra sa neozvala?“ „Neozvala, už osem rokov som sama, pridružili sa mi choroby, stratila som zrak a pribudol mi tento pes.“ šmátrala po mne bielou paličkou.

Fúha, nevedela som, že to mala až také ťažké, trochu ma to zobralo... hádam by som mohla byť aj milšia a pozornejšia. Aj som bola. Hlavne trpezlivá, keď k nám chodievala suseda Marika na klebety. Raz sa ony dve vybrali do

kúpeľov a mňa mala na starosti Megy. Na ten deň nezabudnem. Spolu s Benym sme kamsi viezli. Pre nás to bol výlet na nepoznané miesto. Ale Megy presne vedela, kam ideme a kvôli čomu. V parku pri fontáne mala stretnutie s mladou ženou. Spoznala som ju. Bola to žena z fotografie, ktorú mala Hilda nad krbom a ktorú si Marika vždy obzerala, keď k nám chodila upratovať. Bola to Hildina dcéra.

V ten deň sa odrazu všetko zmenilo. Zo mňa bol ten najposlušnejší vodiaci pes a Hilda bola čoraz milšia a veselšia, pretože nás Darina začala pravidelne navštevovať. Marika sa síce odsťahovala na opačný koniec mestečka, ale z času na čas k nám zavíta aj s novými klebetami.

Konečne mám rodinu, po akej som vždy túžila. Hildu, Megy aj Benyho, Mariku aj stratenú Darinu.

A Hrozná? Je to len priezvisko, za ktorým sa v skutočnosti ukrýva spoločenská pani s dobrým srdcom.

Hannah Soláriková

4. ročník, 2. časti LDO, 13 rokov

*Poviedka získala čestné uznanie v literárnej súťaži
Banskobystrické pierko 2021.*

Ako som vyrušil vírus

A už je to tu! Celý svet prepadol panike z nového vírusu. Ľudia chodia zahalení ako moslimské ženy a nakupujú ako pred apokalypsou. Hádam jediné pozitívum je, že nám zavreli školu. Čítam on-line spravodajstvo a zisťujem, že na Slovensku je nakazených už 400 ľudí. No vtom zazvoní zvonček.

Pozriem sa von oknom a vidím pred zelenou dodávkou stáť staručkého pána so šedivými fúzmi a mladého muža s veľkými okrúhlymi okuliarmi a s nejakým divným prístrojom v ruke. Hádajú sa a starček udrie mladíka palicou. Otvorím okno: „Dobrý deň, čo si prajete?“ „Potrebujeme len niečo ukázať na

mape“, odvetil starček a zdvihol ruku so zdrapom papiera. „Hneď som pri vás“, povedal som a vybehol von. „Aký máte problém?“, spýtal som sa, ale náhle sa mi zatmelo pred očami a upadol som do bezvedomia.

Prebral som sa s bolesťami hlavy v zelenej dodávke. Mladý muž šoféroval a starček sedel vedľa mňa. Keď zbadal, že som sa prebral, prihovoral sa mi: „Som profesor Insánus a vpredu je môj asistent. Ospravedlňujem sa za spôsob, ktorým si sa dostal do nášho expedičného vozidla.“ (Pri slove – vozidlo - by som bol opatrný.) „Naše opatrenie bolo nutné, pokračoval profesor, pretože keby sme ti povedali náš zámer,

pravdepodobne by si odmietol ísť s nami“. „Čože?“ „Bol si vybratý na tajnú vedeckú misiu“ „Ale...“ „Od úspechu tejto misie závisí osud ľudstva. Musíš poraziť vírus.“ „A ako to mám urobiť?“ „Uvidíš“. Dodávka zastavila. Vystúpili sme pred starým domom obvešaným satelitmi a solárnymi panelmi. Pred domom stálo veľké čierne auto.

Vošli sme do domu. V obývačke sedel muž v obleku a popíjal kávu zo starožitného hrnčeka. Keď nás uvidel, vstal a podišiel ku mne. „Dobrý deň, som agent Makadan z tajnej bezpečnostnej služby. Ty budeš určite subjekt BY.“ „Kto?“, nechápal som. „To je jedno. Mali by sme začať. Pacient je pripravený.“ „Výborne,“ povedal profesor, musíme si obliecť ochranné obleky.“ V druhej miestnosti boli pripravené tri hrubé, strieborné obleky a jeden tenký, ale zato obrnený oblek zabalený v igelite. Ako som sa dozvedel, ten mal byť pre mňa. Obliekli sme sa a zaviedli ma do pivnice. Uprostred na lôžku ležal uspatý človek a všade okolo neho boli rôzne prístroje.. Jeden z nich vyzeral ako lúč smrti. Bol som poriadne nervózný. „Už mi konečne poviete, čo sa tu bude diať? A načo je tu ten človek?“ „Ako iste vieš, svet sužuje nový vírus,“ vysvetľoval profesor, a my vyvíjame novú vakcínu. Na to potrebujeme geneticky upravený vírus, lenže je taký malý, že ho nemôžeme izolovať, preto ho musíme pozmeniť priamo v tele pacienta.“ „A načo k tomu potrebujete mňa?“ „Zmenšíme ťa a ty vlezieš do tela pacienta, nájdeš vírus a vpichneš doň genetický materiál.“ Asistent mi podal ľadvinku: „Tu máš všetko, čo budeš potrebovať.“ Nevieam, čo je horšie, či pivnica alebo ľadvinka. „Zmenšíme ťa, priblížime k nosu pacienta a ty sa musíš dostať do pľúc a nájsť vírus. Dobre si prehladni na obrázku, ako vyzerá. Na dlaniach a chodidlách má tvoj oblek prísavky. Keď ťa zmenšíme, prisaj sa na podložku. Á, skoro som zabudol na padák!“ Asistent mi podal veľký batoh. „Načo mi bude padák?“ „Len si ho zober, ty už budeš vedieť, kedy ho použiť“ odvetil profesor a hneď sa aj opýtal: „Pripravený?“ Nečakal na odpoveď a kývol na asistenta, ktorý

zatiehol za páku. Všetko okolo mňa sa začalo zväčšovať. Profesor, asistent, agent aj všetky prístroje boli aspoň tisíckrát väčšie ako predtým. Pocítil som silný nápor vetra, tak som sa prisal. Doska, na ktorej som stál sa zdvihla a premiestnila k pacientovmu nosu.

Profesor mi zakričal, že mám uvoľniť prísavky. Poslúchol som ho a pacientov dych ma okamžite vtiahol dnu. Letel som všakovakými trubicami, až som pristál v kope hlienu vo veľkom priestore, ktorý sa sťahoval a rozťahoval. To musia byť pľúca! Prisal som sa, aby ma vzduch neodfúkol, rozhladol sa a okolo uvidel množstvo malých guľičiek. Spoznal som v nich vírusy z obrázku. Otvoril som ľadvinku a v nej som našiel injekciu a lístoček. Na lístočku bolo napísané: ŠVIHNI SI! Neváhal som a so slovami – dúfam, že neruším - som zapichol injekciu do najbližšej gule. Hotovo. No ale čo teraz? Ako sa dostanem naspäť? To už asi pán profesor nedomyslel. Nemyslel som na to v záplave adrenalínu ani ja. No super. Takže tu ostanem navždy. Vtom zavial vetrisko taký silný, že ma odfúkol aj napriek prísavkám. Znova som letel trubicami, až som vyletel na svetlo. Počul som ako profesor povedal: „Na zdravie!“ a padal som z obrovskej výšky. Spomenul som si na padák a zatiehol za lanko. Padák sa otvoril. Moje bezbranné telo klesalo dole. Pacient sedel na lôžku a všetci ostatní sa usmievali. Ešte vo vzduchu ma lúč zväčšil a ja som dopadol vo svojej pôvodnej veľkosti z výšky asi desiatich centimetrov na svoje nohy. Profesor sa spýtal: „Misia bola úspešná?“ „M-m-myslím, že áno,“ vykoktal som. Vtom sa mi opäť zatmelo pred očami.

Prebral som sa doma na gauči s mobilom v ruke. Takže som zaspal a len sa mi to snívalo. Lenže, ak to bol len sen, prečo ma tak strašne bolí hlava?

Matej Kmeť,

žiak 1. ročníka, II. stupňa LDO, 17 rokov

Na hodinách LDO sa hráme na hocičo a hocikoho a v slovných hrách si brúsime jazyk aj pero pre tvorivé písanie.

Poznáš slovnú hru

Pyramída?

- Do riadkov postupne vpisuj vždy o jedno písmenko viac.
- Snaž sa tvoriť podstatné mená.
- Hláska „CH“ a „DZ“ bude v jednom okienku, dvojhlásky rozdeľ do dvoch.
- Takto sa môžete doma hrať so súrodencom alebo rodičmi, začiatkové písmenko si zvolíte sami.

Vzor:

A										
A	U									
A	R	A								
A	U	T	O							
A	S	T	R	A						
A	V	A	T	A	R					
A	U	T	O	B	U	S				
A	K	A	D	É	M	I	A			
A	B	S	O	L	V	E	N	T		
A	M	B	U	L	A	N	C	I	A	

Správne odpovede z kvízu:

1. Správna odpoveď je **c)** Máme 4 odbory: hudobný, výtvarný, literárno-dramatický a tanečný.
2. Správna odpoveď je **c)** Učíme v Slovenskej Ľupči, Selciach a Podkoniciach, aj keď ku nám chodia mnohí žiaci aj z Priechodu, Balážov, Lučatina, Hiadľa, Šalkovej, Ľubietovej, a Banskej Bystrice.
3. Jooooj to sme museli dlho počítať, správna odpoveď je **c)!**
4. Správna odpoveď je **a)** Našťastie už máme aj výťah, ktorý môžeš použiť od 18 rokov, alebo v sprievode dospelšej osoby.
5. Správna odpoveď je **b)** Na webovej stránke nájdeš mnohé informácie o našej škole, tak si ju môžeš vyhľadať.
6. Správna odpoveď je **a)** Staň sa naším priateľom, sledovateľom, prispievateľom. Určite nevynechaj galériu, možno sa v nej nájdeš na niektorej fotke.
7. Správne odpovede sú **b) d) f)** Všetky akcie propagujeme cez internet, alebo môžeš sledovať plagáty. Radi ťa na podujatiach privítame aj s priateľmi a rodičmi.

Uspávanka

J. Brahms
arr. R. Soláriková

The musical score is written in treble clef, key of G major (one sharp), and 3/4 time. It consists of four staves of music. Above each staff are guitar chord diagrams for the chords G, D, and C. The notes on the staff are: Staff 1: G4, A4, B4, G4, A4, B4, C#5, B4, A4, G4. Staff 2: G4, A4, B4, C#5, B4, A4, G4, F#4, E4, D4. Staff 3: C4, D4, E4, F#4, G4, A4, B4, C#5, B4, A4, G4. Staff 4: C4, D4, E4, F#4, G4, A4, B4, C#5, B4, A4, G4.

Búrka

Sú dni keď v nás láska
horí
Sú dni keď nechytíš
rybku v mori
Je málo slov ktoré
vyslovíš

M. Čírová
arr. D. Kochelková

Moderato

Am C G F Am C G F Am C

5fr 4 3 2 2 5fr 3 4 5 3 1 4 5 3 1 5fr 3

Sú dni keď v nás lás-ka ho-ri sú dni keď ne - chy-tíš ryb-ku v mo-ri Je má-lo slov

6 G F Am C G F Am C G F

4 5 3 1 4 5 3 5 3 4 5

kto-ré vys-lo - viš. Mys-lím_ že vieš_ a - ký po-hľad ti dám

11 Am C G F Am C G F Am C

5fr 3 5fr 3 5fr 3 5fr 3 5fr 3

A prá - ve ním ti hla-vu mo-tám Poz-nám aviem že aj ty sa vzdáš

16 G F C G Am F

2 1 2 5 2 1 2

V búr-ke-vo - lám Nev-lád-zem ísť V búr-ke hľa-dám Mal by si prísť

21 C G Am F C

2 1 2 4 3 1 2 3 1 2

V búr-ke mám strach Na náš skrom-ný cit sa - dá prach.

Myslím že vieš aký
pohľad ti dám
A práve ním ti hlavu
motám
Poznám a viem že aj ty
sa vzdáš

V búrke volám
Nevládzem ísť
V búrke hľadám
Mal by si prísť
V búrke mám strach
Na náš skromný cit sadá
prach

V búrke volám
Nevládzem ísť
V búrke hľadám
Mal by si prísť
V búrke mám strach

Sú dni keď v nás láska
horí
Sú dni keď nechytíš
rybku v mori
Som jedna z tých tisíc
Ráno ťa prebudím

V myšlienkach túlam sa
a mám dosť tých chvíľ
Iba s tebou chcem ísť
niekoľko míľ
Je to len skúška
Ty si s ňou a ja som s
ním

Bugatti

Rastislav Kašiar

Allegro

Gitara 1

Gitara 2

5

10

15

19

24

27

Novinky zo ZUŠky

SPEVÁCKY ZBOR - zavolaj kamarátov

- každý, kto rád spieva, je vítaný,
- v Ľupči vedie zbor pani učiteľka Zuzka Polónyová, v Selciach Daška Kochelková.

Dychové nástroje už aj v SELCIACH

- ak poznáš niekoho, kto by chcel trúbiť na trúbke, fúkať na flaute, alebo sa mu páči saxofón, tak mu povedz **nech sa hlási u nás v ZUŠke**, kedykoľvek, najlepšie čo najskôr ☺

CIMBAL - novinka v Ľupči

- HURÁ, hrať na cimbale sa môžeš učiť už aj v našej ZUŠke, stačí, keď prídeš kedykoľvek, najlepšie čo najskôr, alebo sa skontaktuj s vedením školy.

Poštová schránka

- Nájdeš ju pri vstupe do ZUŠky v Ľupči a je kedykoľvek pripravená prijať tvoje nápady, príspevky, vylúštené krížovky a tajničky.

VEŽOVINY - MÚZOVINY

Vydáva: Základná umelecká škola Slovenská Ľupča

Redakcia: Miroslava Sedliaková, Daša Kochelková, Katarína Flochová, Jana Krajanová

Ilustrácie a obálka: žiaci výtvarného odboru pod vedením Jany Krajanovej

Tlačiareň:

Kontakty:

Adresa: ZUŠ, Školská 16, 976 13 Slovenská Ľupča

www.zussllupca.sk

Telefón: 0911 294 924

e-mail: info@zussllupca.sk

